

26

*F*ortellingen

om

ELLEN G. WHITE

26. Tar du vare på ditt tempel?

Henvisninger: Sister White, s. 60-66,
The Story of our Church, s. 418-426
The Story of our Health Message.

Tekst for dagen: 1.Mor.6,19.20.

1.scene: Tiden er moden for et nytt budskap.

(Vis str. White alene i syn, 5B i et rom.)

Da bror og søster White begynte å undervise om Jesu annet komme, visste de ikke at de etter hvert ville komme til å forkynde flere nye bibelsannheter for folket. Etter den store skuffelsen begynte de å undervise om helligdommen og den undersøkende dom som foregår i himmelen nå. Så lærte de at den syvende dag er sabbat, og forkynnte det for adventistene. Men det var enda en viktig sannhet som de ikke hadde lært på denne tiden, og det var å ta vare på helsen sin.

De var så oppatt med å studere, undervise, reise og preke at de ikke tok hensyn til seg selv. De arbeidet for lenge og ofte var de på reise om natten når de skulle ha sovet, for å komme tidsnok til det neste møtet. De spiste når de hadde lyst, og all slags mat de hadde lyst på, uten å vite at en del mat ikke var bra for dem, den var til og med forbudt av Gud.

Skrift for skritt ledet Gud disse trofaste kristne som hadde kommet ut av de falske kirkessamfunn. Nå ville Gud gi dem helsebudskapet, undervise dem om hvordan de skulle ta vare på den vidunderlige kroppen som Gud har gitt hver enkelt.

Vi leser i 1.Mos.2,7 om hvordan Gud formet og dannet mennesket med sine egne kjærlige hender og blåste livets ånde inn i den døde kroppen for å gjøre den levende. "Og Gud Herren dannet mennesket av Jordens muld og blåste livets ånde i hans nese og mennesket ble til en levende sjel." Jeg er sikker på at vi er enige med David når han sier i Salme 139,14: "Jeg priser deg, fordi jeg er virket (dannet) på forferdelig underfull vis...."

Hva kaller Bibelen kroppen vår? 1.Kor. 6,19.20 sier: "Eller vet dere ikke at deres legeme er et tempel for Den hellige ånd som bor i dere og som dere har fra Gud, og at dere ikke hører dere selv til? For dere er dyrt kjøpt. Er da Gud i deres legeme."

Er ikke det interessant? Våre legemer er ikke virkelig våre egne, de tilhører Gud. For det første, fordi Gud skapte oss, og for det andre, Jesus kjøpte oss tilbake fra Satan med sitt eget blod da han døde på korset for å frelse oss fra synd. Det er dette det betyr når det står: "Dere er dyrt kjøpt". Men Gud tillater oss å ta vare på dette "tempelet".

Gud, som er klok og god mot syndige mennesker, ga ikke søster White et syn hvor han ba adventistene slutte med alle de dårlige vanene på en gang. Hadde han gjort det, kunne mange blitt motløse og sagt: "Det er for vanskelig å være adventist". Gud gjorde det ikke slik. Han ga søster White et syn om bare noen få ting angående helsen først. I 1848 så hun i et syn at tobakk, te og kaffe er skadelig for kroppen vår. Søster White brukte ikke tobakk, men hun drakk te og kaffe. Etter dette synet drakk hun det aldri mere.

Det er hundrevis av mennesker som blir forgiftet av nikotin fra sigaretter som de begynner å røke mens de er unge. Noen spør: "Men skader ikke nikotingiften mennesker?" Jo, mange blir syke og dør, særlig når de blir eldre. De kan få lungekreft, tuberkulose eller hjertevanskeligheter. Men sigarettfabrikkene fortsetter å lage disse giftige sakene så de kan tjene mange penger.

Hvis du legger merke til en som røker, vil du se at hvis han går i kirken om søndagen, så kaster han sigaretten før han går inn. Han kan ikke tenke seg å ta den stinkende sigaretten

26,2.

inn i Guds hellige tempel.

Men vi leser i 1.Kor. 3,16.17: "Vet dere ikke at dere er Guds tempel og at Guds Ånd bor i dere? Om noen ødelegger Guds tempel, Ham skal Gud ødelegge, for Guds tempel er hellig, og det er dere." Så vi ser at det er en alvorlig sak å ødelegge eller vanære dette legemet som Gud har bedt oss om å ta vare på.

Senere fikk søster White andre syn. Hun sier: "Jeg så (i syn) at det er en hellig plikt å ta vare på vår helse." La oss slå opp til 3.Joh. 2.vers og se hva Bibelen sier om vår helse: "Du elskede, jeg ønsker at du i alle deler må ha det godt og være ved god helse likesom din sjel har det godt."

2.scene: Den raskeste slåttekaren.

Selvfølgelig ønsket ikke Gud at syvendedags adventistene skulle drikke noe slags vin eller sterkt drikke akkurat som han heller ikke ønsket at Daniel, Sadrak, Mesak og Abed-Nego skulle drikke av kong Nebukadnessars vin. Og fordi disse fire unge guttene var trofaste og ikke ville vanære sitt legemes tempel, velsignet Gud dem med bedre helse enn alle de andre ungdommene. I stedet for vin, drakk de bare rent, friskt vann.

Her er en fortelling om hvordan Gud velsignet James White da han drakk bare rent friskt vann. Bror og søster White hadde vært til stede ved noen møter i Connecticut, og nå da møtene var over, trengte James White å tjene noen penger til billetter til New York hvor de også skulle til et møte.

Han fikk jobb på en stor eng hvor han skulle slå høy sammen med flere andre karer. Han fikk utlevert en stor ljå. De andre karene var kraftige bønder, og de likte ikke at de skulle ha en predikant til å arbeide sammen med seg. "Han er ikke vant til hardt arbeide," sa en av dem. "La oss slite ham ut og få ham vekk herfra."

James White visste ikke hva karene hadde planlagt. Han og søster White hadde bedt til Gud om morgenens at Gud måtte gi ham styrke til dette tunge arbeidet.

Mennene skulle arbeide på rekke, den ene litt bakkenfor den andre. De satte James White Forrest, for det var den tyngste plassen å arbeide. De tenkte at han ikke ville greie å holde seg foran dem. Men White arbeidet hardt og holdt seg foran de andre. Ved middags-tid spiste de maten sin og de andre mennene drakk brennevin etter-på, men pastor White drakk bare rent kaldt vann.

Ved slutten av den første arbeidsdagen, sa en av mennene til pastor White (13B og 44) "Herr White, da du kom på arbeide i morges, ville vi gjerne bli kvitt deg, for vi ville ikke ha en predikant sammen med oss, men vi må gi deg ros for å være en bedre slåttekar enn noen av oss. Og enda så drakk du hverken øl eller brennevin!"

Pastor White takket Gud for at han hadde svart på hans bønn og gitt ham styrke til å være et godt eksempel for disse arbeidskarrene.

For å ære Gud, skulle vi være et rent folk. Vi skulle aldri la vårt legemes tempel være skittent eller bruke skitne klær eller bo i et skittent hus eller ha en skitten gårdspllass.

3. scene: Søster Whites mage lærer en lekse.

Søster White fikk også se at vi må være svært forsiktige med hva vi spiser. På denne tiden visste ikke adventistene at de ikke skulle spise gris og andre urene dyr som det står skrevet om i Bibelen. Men alt dette fikk søster White se. Hun fikk se at i virkeligheten vil vi ha en bedre helse hvis vi ikke spiser kjøtt i det hele tatt, men spiser enkel mat som Gud ga Adam og Eva i Edens hage, mat som vokser på marken slik som frukt, nøtter og

26, 3.

korn og grønnsaker.

Da søster White fikk se alt dette i et syn, bestemte hun seg for å slutte med å spise kjøtt, eddik, krydderier og andre ting. Hun visste at det ville bli vanskelig for henne, for hun likte kjøtt bedre enn noen annen mat.

Hun ba kokkepiken om ikke å lage mere kjøttmat. Ved spisetid gikk hun inn for å spise. (Dekket bord ~~82,1751B/76,177-178~~ ved. bordet.) Bordet var fullt av god mat. Søster White hadde trodd at hun var sulten, men da hun så at det ikke var noe kjøtt på bordet, mistet hun matlysten og gikk til slutt fra bordet. (~~7~~ vakk fra bordet, senere **28**).

Da det var spisetid igjen, visste søster White at hun var sulten. Men da hun satte seg (~~7~~ og ~~igen~~), og så utover bordet, så hun fremdeles ikke noe kjøtt. Da gikk hun fra bordet igjen. (~~7~~ vakk, senere **28**) Tredje gang de skulle spise, skyndte hun seg til bordet. Det var ikke noe kjøtt der nå heller, og hun lengtet slik etter det. Men denne gangen gikk hun ikke fra bordet. Hun fortalte det slik: "Jeg la armene over magen min og sa: "Du kan vente til du kan spise brød". Og det varte ikke lenge før hun virkelig likte den gode enkle maten som Gud har gitt oss å spise. Selv om søster White var Guds spesielle budbærer, så hadde hun den samme kampen med appetitten som vi alle har.

Gud ga søster White mange syn for å undervise oss om hvordan vi skal holde kroppen vår ren og sunn, og når vi følger denne undervisningen, kan vi en dag være blant dem som får spise av Livets tre i himmelen. 1.Kor. 10,31: "Enten dere altså eter eller drikker eller hva dere gjør, så gjør alt til Guds ære." Og det er akkurat hva søster White prøvde å gjøre.